

VILNIAUS MIESTO SAVIVALDYBĖS
TARYBOS NARYS ALMANTAS STANKŪNAS

Vilniaus m. savivaldybės Etikos komisijai

2024-07-24

DĖL: PAAIŠKINIMAI dėl Tolerantiško jaunimo asociacijos 2024 m. liepos 10 d. skundo

PAREIŠKĖJA:

Tolerantiško jaunimo asociacija

Lukiškių g. 5 - 536, 01108 Vilnius

El. pastas: info@tja.lt

PAAIŠKINIMUS TEIKIANTIS ASMUO:

Vilniaus miesto savivaldybės tarybos narys Almantas Stankūnas

Tolerantiško jaunimo asociacija (toliau – **Pareiškėja**) 2024-07-10 raštu Nr. TJ-24/07/10-01 pateikė skundą (toliau – **Skundas**) Vilniaus miesto savivaldybės Etikos komisijai (toliau – **Komisija**), kuriame prašo:

- a) Pradėti tyrimą dėl Almano Stankūno (toliau – **Tarybos narys**) pareiškimo, ar jis nepažeidė Lietuvos Respublikos valstybės politikų elgesio kodekso ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių Tarybos narių veiklą ir elgesį.
- b) Įvertinti, ar Tarybos nario pareiškimas atitinka Elgesio kodekso principus ir ar jis laikėsi pagarbos žmogui, teisingumo, nesavanaudiškumo ir nešališkumo principų.
- c) Priimti sprendimą, užtikrinantį, kad tokie tariami diskriminaciniai pareiškimai nebebūtų toleruojami, įskaitant galimą rekomendaciją viešai atsiprašyti ir pripažinti savo pareiškimo neetiškumą.

Pareiškėja Skunde nurodo, kad Tarybos narys 2024-07-06 socialiniame tinkle „Facebook“ paskelbė pareiškimą, kuriame teigia, esą „Jeigu tikite mokslu, turite pripažinti: homoseksualumas yra lytiškumo sutrikimas“.

Pareiškėjos teigimu, minėtas pareiškimas surinko 158 reakcijas, 27 komentarus ir 8 pasidalinimus, todėl turi didelę visuomeninę reikšmę ir daro potencialiai žalingą poveikį. Esą komentaras kreipimosi rengimo metu nebuvo pašalintas.

Pareiškėjos nuomone, minėtas Tarybos nario „Facebook“ paskelbtas teiginys „Jeigu tikite mokslu, turite pripažinti: homoseksualumas yra lytiškumo sutrikimas“ yra klaidinantis ir žeminantis homoseksualius asmenis. Jis pažeidžia žmogaus teises ir prisideda prie neapykantos bei diskriminacijos skatinimo LGBTQ+ bendruomenės atžvilgiu. Tai prieštarauja Lietuvos psichologų sąjungos ir tarptautinių sveikatos organizacijų nuostatomis, kurios pripažįsta homoseksualumą kaip natūralią žmogaus seksualumo įvairovės dalį ir nepatologinę būseną.

2024-07-18 Komisija pradėjo tyrimą pagal pareiškėjos skundą ir priėmė sprendimą tirti Tarybos nario galimai padarytus Elgesio kodekso pažeidimus (pagarbos žmogui ir valstybei, teisingumo, nešališkumo ir atsakomybės principai), kurie pasireiškė tuo, kad Tarybos nario 2024-07-06 pareiškimas, galimai turėdamas visuomeninę reikšmę, pažeidžia žmogaus teises ir prisideda prie neapykantos bei diskriminacijos skatinimo LGBTQ+ bendruomenės atžvilgiu. Komisija nustatė Tarybos nariui terminą iki 2024 m. liepos 26 d. Komisijai pateikti paaiškinimą, susijusius dokumentus (duomenis) ar kitus įrodymus dėl Skunde nurodytų aplinkybių.

Nepraleisdamas termino Tarybos narys teikia paaiškinimus dėl Skundo.

Tarybos narys nesutinka su Pareiškėjos Skundo teiginiais, nes yra nepagrįsti ir apsimestiniai, Tarybos narys savo „Facebook“ paskyroje diskutuodamas dalijosi asmenine nuomone, nesiekdamas nieko pažeminti ar įžeisti, o Pareiškėjos Tarybos nariui priskirti teiginiai yra ne Tarybos nario, o teiginiai iš mokslo leidinių.

Dėl klaidinančios pareiškimo sąvokos

1. Pareiškėja teigia, kad Tarybos narys 2024-07-06 paskelbė pareiškimą socialiniame tinkle „Facebook“, kuriame teigia: *„Jeigu tikite mokslu, turite pripažinti: homoseksualumas yra lytiškumo sutrikimas“*.

1.1. Tačiau Pareiškėja klaidina Komisiją, nes Tarybos narys paskelbė ne PAREIŠKIMĄ, o tik savo NUOMONĘ.

1.2. Pareiškimas – tai oficialus rašytinis asmens ar asmenų grupės kreipimasis tam tikru klausimu į organizaciją, instituciją ar pareigūną. Pareiškime gali būti pateikiami tam tikri faktai ir dėl jų išreiškiamas pareiškimo autoriaus pageidavimas, reikalavimas ar nuomonė. Pareiškimai rašomi, kai prireikia kreiptis į teismą ar kitas teisėsaugos įstaigas, norima išdėstyti nepritariamą institucijos ar jos vadovo veiksams, pranešti apie tam tikrus ar taisytinus dalykus [1].

1.3. Minėtą nuomonę Tarybos narys grindė gydytojo psichiatro ir psichoterapeuto Gintauto Vaitoškos mintimis knygoje „Homoseksualumas: ko nebeleidžiama pasakyti?“ Reikšdamas savo nuomonę, kad apeliuoja į mokslą, Tarybos narys parašė, kad pirmame komentare parašė „Daugiau apie tai gydytojo psichiatro ir psichoterapeuto Gintauto Vaitoškos knygoje „Homoseksualumas: ko nebeleidžiama pasakyti?“

1.4. Tokiu būdu atmestinas Pareiškėjos teiginys dėl tariamo Tarybos nario pareiškimo, nes nuoroda į mokslininko išleistą knygą negali būti laikoma Tarybos nario pareiškimu, kuriuo jis kreipiasi į kokią nors organizaciją, instituciją ar pareigūną, išreiškdamas pageidavimą, reikalavimą ar nuomonę.

Dėl diskriminavimo

2. Pareiškėja nurodo, kad Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija draudžia diskriminaciją dėl „seksualinės orientacijos“ (21 str.1 dalis). Lietuvos Respublikos Baudžiamajame kodekse (toliau – BK) nustatyta, kad diskriminavimas ar jo skatinamas yra baudžiamas (BK 169, 170 str.). Pagal Lietuvos Respublikos valstybės politikų elgesio kodeksą, Vilniaus miesto savivaldybės tarybos

¹ <https://www.vle.lt/straipsnis/pareiiskimas/>

nariai privalo laikytis pagarbos žmogui ir žmogaus teisėms principų, užtikrinti lygybę ir nediskriminaciją (4 straipsnis). Pareiškėjos teigimu, Tarybos nario pareiškimas „Facebook“ paskyroje pažeidžia šiuos principus, nes homoseksualumo traktavimas kaip lytiškumo sutrikimas yra klaidingas ir diskriminacinis teiginys, kuris prieštarauja mokslinei tiesai ir tarptautinių sveikatos organizacijų pozicijoms.

- 2.1. Tačiau pažymėtina, kad minėta mokslininko gydytojo psichiatro ir psichoterapeuto Gintauto Vaitoškos knyga „**Homoseksualumas: ko nebeleidžiama pasakyti?**“ nėra uždrausta, ji yra legali ir ją galima įsigyti Lietuvos knygynuose. Knygoje yra gausių mokslinių argumentų, kad homoseksualumas yra lytiškumo sutrikimas, kuris dažniausiai atsiranda dėl psichologinių ir kitokių sužeidimų vaikystėje ir lytinio brendimo metu. Taip pat knygoje yra nurodoma, kad nėra mokslinių įrodymų, jog homoseksualumas yra apspręstas žmogaus prigimties – pvz., specifinės DNR. Knygoje pateikiama 117 nuorodų į šaltinius, kuriais buvo remtasi rašant knygą, ir kurių didelė dalis yra mokslinės studijos ir tyrimai. Minėta knyga yra reklamuojama, todėl nuoroda į šią knygą arba citatos iš jos negali būti laikoma diskriminavimo kurstymu ar jo skatinimu.
3. Pareiškėja teigia, kad leidinyje „Tarptautinė statistinė ligų ir sveikatos problemų klasifikacija“ (TLK-10) 5 skyriaus „Psichikos ir elgesio sutrikimai F00-F99 dalyje „F66 Psichologiniai ir elgesio sutrikimai, susiję su seksualine raida ir orientacija“ įrašyta aiški pastaba, kad „seksualinė orientacija pati savaime nelaikoma sutrikimu“ (126 psl.). O tokia asmenų traktavimo nuostata Lietuvoje galioja nuo 1996 m. spalio 28 d. priėmus Sveikatos ministro įsakymą dėl TLK-10 įvedimo. Todėl, anot Pareiškėjos, būtų klaidinga manyti, kad Tarybos nariui ji negalėjo būti žinoma ir veika padaryta netyčia.
- 3.1. Tačiau šis teiginys suponuoja draudimą skaityti aukščiau nurodytą G. Vaitoškos ir panašias knygas, kalbėti apie jas ir juolab dalintis mintimis arba abejonėmis socialiniuose tinkluose. Vadovaujantis Pareiškėjos logika, panašaus pobūdžio psichiatrijos mokslo knygas pirmiausia reikėtų uždrausti, t. y. uždrausti mokslininkams reikšti kitokią, nei Pareiškėjos literatūroje nurodyta, nuomonę, uždrausti skaitytojams susipažinti su kitokia, nei 1996 m. spalio 28 d. Sveikatos ministro įsakyme dėl TLK-10 suformuluota nuomone. Taigi, netgi vadovaujantis Pareiškėjos logika, pirmiausia reikia uždrausti mokslininkams skelbti kitokią nuomonę, o tik po to kaltinti panašias knygas skaitančius asmenis diskriminavimo kurstymu. Vadovaujantis tokia logika, kitokias knygas ir visą psichiatrijos literatūrą, kurioje bent kiek prieštaraujama, Pareiškėjos įsitikinimu, „teisingai nuomonei“, sekant nacių elgesio pavyzdžiu, reikėtų viešai sudeginti. Tačiau tai neabejotinai yra totalitarinio mąstymo rudimentai ir iš to išplaukiantys Pareiškėjos kaltinimai Tarybos nariui. Akivaizdu, jog tai prieštarauja demokratijos principams ir atitinkamai protingumo kriterijams, nes demokratinės visuomenės sambūvis yra grindžiamas nuomonių įvairovės ir pliuralizmo principais.
- 3.2. Pažymėtina, kad nors mokslininko gydytojo psichiatro ir psichoterapeuto Gintauto Vaitoškos knyga „**Homoseksualumas: ko nebeleidžiama pasakyti?**“ yra publikuota 2019 metais, iki šiol nėra pateiktas adekvačios apimties atsakymas, kuriame, remiantis moksliniais tyrimais, būtų paneigti minėtoje knygoje išdėstyti teiginiai. Mokslo atskleista tikrovė yra nuolat tikrinama vykdant naujus mokslinius tyrimus. Todėl kiekvienas asmuo turi teisę priimti vieną ar kitą tikrovės aiškinimo versiją remdamasis jam žinomais mokslo faktais apie ją. Bet kurio visuomenės nario galimybė remtis svariais moksliniais teiginiais ir skelbti savo įsitikinimus

pagal juos yra fundamentali žmogaus teisė. Ji yra būtina, norint užtikrinti mokslinių tyrimų laisvę, objektyvumą ir mokslo progresą. Tarybos nario nuomonė Facebook paskyroje yra kvietimas įvertinti svarius argumentus, liečiančius homoseksualumo fenomeną. Todėl priekaištas dėl Tarybos nario nuomonės turinio turėtų būti nukreiptas ne jam asmeniškai, bet mokslinį požiūrį, kuriuo Tarybos narys remiasi, išdėsciusiems autoriams.

Dėl tariamo homoseksualių asmenų žeminimo

4. Pareiškėja klaidina Komisiją, kad Tarybos narys žemina homoseksualius asmenis, kad jo elgesys pažeidžia žmogaus teises ir prisideda prie neapykantos bei diskriminacijos skatinimo LGBTQ+ bendruomenės atžvilgiu. Pareiškėja nurodo, kad Tarybos narys savo įrašu kažkokiu būdu skatina diskriminaciją dėl seksualinės orientacijos ir netgi implikuojama, jog dėl tokios Tarybos nario nuomonės galima būtų taikyti Baudžiamojo kodekso BK 169, 170 str. nuostatas.

4.1. Pažymėtina, kad Tarybos nario nuomonė, kviečianti įvertinti mokslinių tyrimų duomenis apie homoseksualumą, nėra ir negali būti jokia homoseksualių asmenų diskriminacija, nes ši nuomonė yra susijusi su diskusija dėl mokslo įrodymų apie gamtinę tikrovę ir niekaip neskatina kokios nors homoseksualių asmenų diskriminacijos. Priešingai, nurodytų mokslinių šaltinių viešas pateikimas užtikrina galimybę homoseksualiems asmenims, jeigu jie to pageidauja, sulaukti pagalbos, leistų jiems naudotis įvairių specialistų paslaugomis. Tuo tarpu priešinga nuostata veda prie draudimo teikti homoseksualiems asmenims specialistų pagalbą lytiškumo srityje ir tokiu būdu diskriminuoja šiuos asmenis.

4.2. Tarybos nario nuomonė nėra ir negali būti kaip nors žeminanti homoseksualius asmenis, nes ji yra ne apie jų moralines, etines savybes ar žmogiškąjį orumą, bet yra išsakoma apie mokslinių tyrimų duomenis, liečiančius vieną iš gamtos mokslo sričių – žmogaus lytiškumą.

4.3. Tarybos nario nuomonė negali pažeisti žmogaus teisių, nes yra apie mokslinių diskusiją objektą, o ne apie tarptautinių institucijų pripažintų žmogaus teisių ribojimą.

4.4. Tarybos nario nuomonė negali skatinti jokios neapykantos LGBTQ+ bendruomenei nes nėra jokių įrodymų, kad ji būtų skirta konkrečiam asmeniui ar bendruomenei atskirai, kad ji kviečia kaip nors nekęsti jos narių – Tarybos nario nuomonė yra susijusi su mokslinio objektyvumo reikalavimus atitinkančių tyrimų išvadomis.

4.5. Išsakydamas savo nuomonę Tarybos narys ne tik kad nediskriminuoja homoseksualių asmenų, bet, priešingai, suteikia tiems asmenims geresnes galimybes, jeigu tik jie to panorėtų, gauti specialistų pagalbą, nes, pasinaudodami viešai skelbiamais duomenimis, jie tos pagalbos ieško ir ją suranda.

4.6. Ar Tarybos nario nuomonė yra klaidinanti, galima spręsti tik remiantis mokslinių tyrimų duomenimis ir išvadomis. Tarybos narys nurodė jo išsakytą nuomonę pagrindžiančių mokslinių tyrimų šaltinius. Tuo tarpu Pareiškėja teigia, jog Tarybos nario nuomonė (pareiškimas) yra klaidinanti, nepateikdama savo mokslinių šaltinių duomenų. Todėl ginčas dėl Tarybos nario nuomonės klaidingumo/neklaidingumo turi vykti tarp mokslo specialistų, kurie remsis ne ideologinėmis nuostatomis ar dėl ideologinio spaudimo institucijų padarytais sprendimais, bet mokslinių tyrimų duomenimis.

Dėl nuomonės reiškimo laisvės

5. Pareiškėjos Skunde iš esmės yra kvestionuojama Tarybos nario konstitucinė laisvė reikšti savo įsitikinimus, nes Pareiškėja Tarybos nario pareikštą nuomonę sąmoningai vadina pareiškimu – paskelbta žinia, kuri žemina ir diskriminuoja Pareiškėją.

5.1. Pažymėtina, kad Konstitucijos 25 straipsnio 3 dalyje nustatyta, jog laisvė reikšti savo įsitikinimus, skleisti informaciją negali būti ribojama kitaip, kaip tik įstatymu, jei tai būtina apsaugoti žmogaus sveikatai, garbei ir orumui, privačiam gyvenimui, dorovei ar ginti konstitucinei santvarkai. Taigi šioje Konstitucijos normoje įtvirtinta, kad įsitikinimų laisvės ribojimas visada turi būti suvokiamas kaip išimtinė priemonė. Ribojimo išimtinumas reiškia, kad **Konstitucijoje nustatytų galimų ribojimo pagrindų negalima aiškinti juos išplečiant.**

5.2. Europos Žmogaus Teisių Teismas (toliau – EŽTT), aiškindamas Konvencijos 10 straipsnio, įtvirtinančio teisę į saviraiškos laisvę, apimančią tiek asmens teisę skleisti informaciją, tiek visuomenės teisę ją gauti, turinį, yra nurodęs, kad teisė skleisti informaciją ir idėjas apima ne tik teisę skleisti neutralią informaciją ir idėjas, kurios yra palankios ir neįžeidžiančios, **bet ir informaciją, kuri yra šokiruojanti, erzinti ar trikdanti visuomenę ar jos dalį.** Toks šios teisės normos turinio aiškinimas yra **pliuralizmo, tolerancijos, abipusio pakantumo ir plačių pažiūrų, be kurių neįmanoma demokratinė visuomenė, formavimosi prielaida** [2]. Taigi autoriaus teisė išsakyti savo nuomonę taip pat gali apimti tam tikrą perdėjimą ar provokaciją bei hiperbolizavimą [3].

5.3. Pareiškėja Tarybos nario teiginius vertina kaip jo paskelbtą žinią. Todėl pirmiausia būtina nustatyti, ar Tarybos nario teiginiuose yra paskelbta žinia, ar išsakyta nuomonė. Žinia yra laikomas teiginys, kuriuo kas nors tvirtinama, konstatuojama, pasakoma ar pateikiama kaip objektyviai egzistuojantis dalykas (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2006 m. spalio 11 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-507/2006; 2011 m. kovo 14 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-106/2011*). Tuo tarpu **nuomonė yra asmens subjektyvus faktų ir duomenų vertinimas** (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2007 m. gegužės 8 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-193/2007*). Taigi žiniai taikomas tiesos kriterijus, jos egzistavimas gali būti patikrinamas įrodymais ir objektyviai nustatomas. Nuomonė turi turėti pakankamą faktinį pagrindą, tačiau ji yra subjektyvi, todėl jai netaikomi tiesos ir tikslumo kriterijai, nuomonės teisingumas nėra įrodinėjamas.

5.4. Atribojant žinią nuo nuomonės, privaloma atsižvelgti į tokius dalykus:

- a) informacijos pateikimo tikslą;
- b) asmens, kuris yra kritikuojamas, teisinį statusą bei;
- c) privaloma atsakyti į klausimą, ar yra pagrindas varžyti saviraiškos laisvę ir visuomenės konstitucinę teisę gauti informaciją.

5.5. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (savo jurisprudencijoje nurodo[4]), jog kertinės tokio pobūdžio konfliktų sprendimo gairės yra tos, kad demokratinėje visuomenėje derinant priešingus asmenų interesus, būtina laikytis teisėtumo, proporcingumo, asmenų lygybės

² LAT 2011 m. liepos 9 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3k-3-347/2011.

³ EŽTT 2005 m. vasario 15 d. sprendimas byloje *Steel and Morris prieš Jungtinę Karalystę*, pareiškimo Nr. 68416/01.

⁴ LAT 2010 m. lapkričio 9 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-441/2010.

principų, siekti tinkamo visuomenės vertybių balanso, prioritetiškai turi būti ginamos vertybės, turinčios viešojo intereso pobūdį, t. y. svarbios ne tik privačiam asmeniui, bet ir visai visuomenei ar jos žymiai daliai. Priešingų asmenų interesų derinimas reiškia, kad vieno asmens teisės (interesai) yra ribojamos kito asmens teisių (interesų) sąskaita. Sprendžiant tokio pobūdžio konfliktus – svarbiausia nustatyti teisingą susikirtusių interesų pusiausvyrą.

5.6. Kasacinio Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktikoje pripažįstama, kad garbė ir orumas pagal CK 2.24 straipsnį ginami nustačius tokių faktų visetą: pirma, žinių paskleidimo faktą, antra, faktą, kad žinios yra apie Pareiškėją, trečia, faktą, jog paskleistos žinios neatitinka tikrovės, ir, ketvirta, faktą, kad žinios žemina asmens garbę ir orumą (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2011 m. kovo 7 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-97/2011; 2016 m. rugsėjo 23 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-394-684/2016*).

5.7. Žeminančiomis garbę ir orumą laikomos tokios tikrovės neatitinkančios žinios, kurios įstatymų, moralės, paprotinių normų laikymosi požiūriu pažeidžia asmens garbę, orumą, jo gerą vardą visuomenėje, suponuoją neigiamas visuomenės nuostatas dėl tokio asmens. Tai klaidinga ir diskredituojanti asmenį informacija, kurioje teigiama apie asmens padarytą teisės, moralės normų pažeidimą, negarbingą poelgį, netinkamą elgesį viešajame gyvenime (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2001 m. rugsėjo 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-828/2001; 2011 m. rugsėjo 9 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-347/2011*). Akivaizdu, kad Tarybos nario nuomonėje nėra skatinamos jokios neigiamos nuostatos kurio nors asmens ar grupės žmonių atžvilgiu, jokia diskriminuojanti informacija.

5.8. Aplinkybę, ar paskleisti duomenys žemina orumą, lemia asmens subjektyvus savęs vertinimas. Dėl to, sprendžiant klausimą, ar paskleisti apie asmenį duomenys, teiginiai įstatymo prasme laikomi žeminančiais jo garbę ir orumą, atsižvelgtina ir į tą aplinkybę, kad tuos pačius duomenis, teiginius skirtingi žmonės vertina skirtingai. Dėl to tokiu atveju svarbu ne tai, kokią reikšmę pats savaiame pagal etimologinę kilmę arba pagal Dabartinės lietuvių kalbos žodyną turi tam tikru žodžiu (žodžių junginiu) išreikštas teiginys, o tai, kokia reikšmė jam suteikiama tam tikroje socialinėje ir kultūrinėje aplinkoje. Vieni ir tie patys žodžiai, nelygu, kur ir kam jie pasakyti, vienu atveju yra neutralūs garbės ir orumo požiūriu, kitu – asmenį žeminantys teiginiai (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus 2011 m. rugsėjo 9 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-347/2011*).

5.9. Be to, Kasacinis teismas yra nurodęs, kad sprendžiant dėl paskleistų duomenų kaip žeminančių garbę ir orumą pobūdžio, turi būti analizuojamas visas straipsnio ar kalbos kontekstas, o ne atskiros (ginčijamos) pastraipos, sakiniai ar jų dalys (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2006 m. gruodžio 20 d. nutartis, bylos Nr. 3K-3-667/2006; 2009 m. vasario 10 d. nutartis, bylos Nr. 3K-3-51/2009*).

Iš to, kas pasakyta, akivaizdu, kad Tarybos narys nesiekė kaip nors pažeminti ar diskriminuoti nei kurį nors asmenį, nei kurią nors bendruomenę atskirai. Tarybos narys socialiniuose tinkluose dalijosi savo nuomone ir išvalgomis bei kvietė kitus diskusijai, dėl to susilaukdamas daug reakcijų, komentarų ir nuomonės pasidalinimų, nes minima tema yra itin aktuali visuomenei.

Apibendrinant konstatuoju:

1. Tarybos nario nuomonė yra mokslinių diskusijų objektas ir todėl negali būti vertinamas jo etiškumas, moraliniai aspektai ir iš jo negali būti daromos jokios išvados dėl kokių nors mano neigiamų nuostatų homoseksualių asmenų atžvilgiu.
2. Kadangi Tarybos nario nuomonė yra mokslinių diskusijų objektas, tai jos teisingumas ar klaidingumas negali būti vertinamas remiantis kokių nors institucijų ar organizacijų pareiškimais ir sprendimais. Bet kokie šio pobūdžio sprendimai ir pareiškimai turi būti vertinami tik vadovaujantis mokslinių tyrimų argumentais ir gali būti priimti tik sąžiningos mokslinės diskusijos pagrindu.
3. Tarybos nario nuomonė, būdama mokslinių diskusijų objektu, negali koku nors būdu pažeisti Lietuvos Respublikos įstatymų.
4. Bet koks Tarybos nario persekiojimas ir nuobaudų taikymas už Tarybos nario nuomonę būtų traktuojamas, kaip asmens konstitucinių teisių suvaržymas reikalaujant sąžiningos mokslinės diskusijos visuomenei aktualiais klausimais.

Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, Komisijos prašau:

Tolerantiško jaunimo asociacijos 2024-07-10 skundą atmesti kaip nepagrįstą, siekiantį suvaržyti konstitucinę asmens įsitikinimų reiškimo laisvę.

Tarybos narys

Almantas Stankūnas